

Χαραλάμπης Μπούσιας - Τροπάρια εἰς τὸν πτωχὸν ἅγιον

«...κι ἐκεῖ ἔλουσε μὲ τὸ αἷμα του, τὰ ἄνθη καὶ τοὺς χλωροὺς κλάδους, καὶ ζέον
ῥεῖθρον ἐκοκκίνισε τὴν γῆν, ἥτις εὐμενῆς τὰ ἐδέχθη, ἡ δὲ αὔρα πραῖα
ἀνέλαβεν ἐπὶ πτίλων τὴν πνοήν του, κι ἐκεῖ ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τὸν
παραδείσιον, ὁ πτωχὸς αἰπόλος, μιμηθεὶς τὸν Ποιμένα τὸν καλόν, τὸν τιθέντα
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ὕστερον πῶς νὰ μὴ μοσχοβολᾷ τὸ
χῶμα;» (Α.Π. Ὁ φτωχὸς Ἅγιος)

**Πτωχοῦ Ἁγίου, τοῦ κατὰ Ἀλέξανδρον
Παπαδιαμάντην
ἐν Σκιάθῳ ἀθλήσαντος, ποίημα Χαραλάμπους
Μπούσια.**

Ἀπολυτίκιον. ᾠδὴ γ΄. Θείας πίστεως.

Τῷ Παντάνακτι Θεῷ θυσίαν
τῶν αἱμάτων σου τιμίους ὄμβρους,
ἵνα σώσης τοὺς πλησίον προσήνεγκας,
Σκιάθου γόνε, Πτωχέ καὶ ἀνώνυμε,
ὁ βόσκων ἄρνας καλῶς·
διὸ ἄδοντες σοῦ τὴν ἄθλησιν
Χριστὸν τὸν Θεὸν δοξάζομεν
καὶ σοῦ τὰς Αὐτὸν λιτὰς αἰτούμεθα.

Κοντάκιον. ᾠδὴ α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ τόπος ὁ σεπτός,
ἐν ᾧ θάνατον εὔρες,
Πτωχέ ἐκ πειρατῶν
ἐπληρώθη ἀρρήτου ὀσμῆς,
ἐξ ἧς ἔγνωσαν οἱ πιστοὶ
τὴν Παντάνακτος εὐαρέσκειαν·
διὰ τοὺς σοὺς θείους ἄθλους,
ὧ ἀνώνυμε βοσκέ προβάτων γενναῖε,
Σκιάθου ἐκβλάστημα.

Μεγαλνάριον.

Σῶσαι Σκιαθίους ἐκ τοῦ ἐχθροῦ
θέλων προσηνέχθης θῦμα ἄμωμον τῷ Θεῷ
τῶν ἀγίων δήμους, Πτωχέ, καταπλουτίσας
καὶ τοὺς ἐχθροὺς πτωχεύσας τοῦ Παντοκράτορος.